

ת"פ 32948/06/18 - מדינת ישראל נגד וליד אבו רגב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32948-06-18 מדינת ישראל נ' אבו רגב

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל באמצעות תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

וליד אבו רגב באמצעות ב"כ עו"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**).
2. בכתב האישום נטען כי במשך כשבועיים ימים, עובר ליום 7.1.18, החזיק הנאשם בביתו - מוטמן בתוך שקית שחורה בארון בחדר המקלחת - סם מסוג FUB-AMB במשקל נקי של 449.7 גרם, שהינו סם מסוכן לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**), וזאת שלא לצריכתו העצמית וללא היתר לכך מאת המנהל.
3. ביום 06.05.2020 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, בגדרה הורשע במיוחס לו בכתב האישום. בדיון מיום 20.05.2020, ולבקשת ההגנה, הוריתי על שליחת הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 18.11.20 עולה כי הנאשם בן 52, פרוד מרעייתו ומתגורר לבדו. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסקיר. ביחס לשימוש בסמים, הנאשם הצהיר כי אינו צורך אלכוהול אולם אישר שימוש במריחואנה החל מגיל 18, ועד היום, ומסר כי אינו רואה סיבה להפסיק שימוש זה. ביחס להרשעתו, הנאשם מסר לשירות כי בעת שהייתו במעצר בעקבות הפרת צו הגנה, השתילה פרודתו תיק המכיל סמים בביתם וזאת במטרה להפלילו ולהרחיקו מילדיו. משכך, אף לא נטל אחריות למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להשליך אחריות ותסכול על סביבתו, ונעדר הכרה בחלקים באישיותו שהובילו לנסיבות חייו. בהיעדר נטילת

עמוד 1

אחריות למעשיו, נמנע השירות מלבוא בהמלצה כלשהי בעניינו.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירה, ובפרט על סוג הסם שהחזיק הנאשם, שהשפעותיו על הציבור טרם הובהרו דיין. עוד הרחיב לגבי הפגיעה בערכים המוגנים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם. לדבריו, בנסיבות המקרה דן יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעובדה כי זוהי הרשעה ראשונה של הנאשם בתחום הסמים, כמו גם בשים לב לפסיקה הנוהגת, עתר להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם עמד אף הוא על נסיבות ביצוע העבירה. נטען כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר מותנה. בשים לב לעובדה כי הנאשם נעדר עבירות קודמות בתחום הסמים, כמו גם לאור נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר, עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

7. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הינו שמירה על שלום הציבור ובריאותו. רבות נכתב על חומרתן של עבירות הסמים, ועל ההשפעה הקשה שיש לאלה על החברה כולה, כמו גם על הצורך בענישה מחמירה לסוחר ומפיצי הסמים (ראו לדוגמה: ע"פ 4522/18 **בנימין אסאבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.18)). שוב ושוב חוזרת ההלכה הפסוקה על הצורך בענישה מרתיעה, אולם נדמה לעיתים כי הלחימה בנגע הסמים עוד בחיתוליה, וישנו צורך בריכוז מאמץ למיגורה של תופעה פסולה זו:

"בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים ל"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה [...]. קל וחומר כי כאשר עסקינן בסמים סינתטיים שפגיעתם חמורה יותר, על הענישה להיות מרתיעה ומשמעותית" (רע"פ 2361/20 **משה בן אדרת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.04.2020), פס' 8).

8. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני;

כידוע, בהלכה הפסוקה נקבע לא אחת כי בהערכת חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים, ישנה חשיבות לבחינה סוג הסם וכמותו (ראו למשל: ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.02.17)). בנסיבות המקרה דנא, דומה כי בביתו של הנאשם נמצאה כמות בלתי מבוטלת של כחצי קילו סם מסוג FUB-AMB. אינני שותפה לדעת ההגנה, לפיה בהיעדר מחקרים מדעיים, יש לייחס לסם זה באותה דרגת חומרה שיש לייחס לסמים מסוג קנבוס וחשיש. העובדה כי בימים אלה חלות אי אילו תמורות בחקיקה ביחס לסם מסוג קנבוס, אין בה כדי להקיש על הסם שנתפס בחזקתו של הנאשם. ההיפך הוא הנכון- המדובר בסם ממשפחת הקנבינואידים הסינתטיים. "משפחה"

זו של סמים הופצה בציבור במסגרת תרכובות שונות, אשר כונו לא אחת בשם "סמי פיצוציה" והנזק הנגרם בעקבות השימוש בהן הוא ממשי וקשה.

עם זאת, יש לזכור ולהדגיש שהנאשם שבפניי הורשע אך בביצוע עבירה בודדת של החזקה שלא לצריכה עצמית, וללא עבירות נלוות, ובמובן זה חומרת המעשים היא פחותה מביצוע עבירות סחר של ממש, המלמדות על הוצאה לפועל של הפצת הסם בציבור.

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט לרוב עונשים של מאסר בפועל, ואולם, כמצוין לעיל, ברור כי הדבר מושפע מסוג הסם, כמותו, נסיבות ביצוע המעשה והעושה. ראו בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם: רע"פ 1281/19 **אוחנה מישאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.4.19); רע"פ 3807/18 **דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.18); רע"פ 2870/18 **ניר כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.6.18); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.07.15).

10. בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה, בשים לב לסוג הסם שנתפס, כמות הסם ויתר נסיבות ביצוע העבירה, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר במקרים המתאימים יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל.

טענת ההגנה לפיה מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר מותנה איננה סבירה בנסיבות העניין, ואינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה המרתיעה בעבירות הסמים. אין לחדד, כי כל עבירת סמים שונה מן השנייה, אולם במסגרת הניסיון להביא לחדילה מפעילות עבריינית בתחום הסמים, יש להשית ענישה בעלת רכיב מוחשי וקונקרטי.

העונש המתאים

11. כידוע, הלכה היא כי בעבירות סמים יש לבכר את שיקול ההרתעה על פני שיקולים אחרים, כדוגמת השיקול השיקומי, וזאת נוכח חומרתן היתרה של עבירות הסמים והשפעתן על החברה כולה (ראו לעניין זה ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.10.16)). ואכן, בשורה ארוכה עד מאוד של פסקי דין חוזרים בתי המשפט על הצורך להחמיר בענישת עברייני סמים, ולנסות להביא בכך למיגורה של תופעה פסולה זו. אעיר בהקשר זה, כי אין משמעות הדבר שיש להעניק משקל זהה לשיקולי הרתעה בכל הרשעה בעבירת סמים, וברור כי הדבר יבחן בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם וברוח עקרון הענישה האינדיבידואלי.

12. בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם מלמד כי זוהי הרשעתו הראשונה בעבירות סמים, בבחינת שיקול לקולא בהשתת עונשו. בעברו הפלילי ניתן לאתר אך הרשעה אחת בגין ביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית.

13. הנאשם כפר במיוחס לו, ניהל הוכחות וסירב ליטול אחריות למעשיו. זוהי כמובן זכותו היסודית, וממילא לא ראיתי בכך כדי להוות נסיבה להחמרה בעונשו. עם זאת, התנהלות זו של הנאשם הובילה לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה כלשהי בעניינו, ובמובן זה דומה כי לא יכול להיות חולק כי אין מקום לבחון ענישה טיפולית. הדברים נכונים גם ביחס לביצוע עבודות שירות. במסגרת שני דיונים מסר הנאשם מפורשות לבית המשפט כי הוא עושה שימוש בסמים (ראו פרוט' מיום 06.05.2020 ומיום 22.11.2020), ומשכך לא מצאתי טעם בבחינת התאמתו לביצוע עבודות כאמור, שהתנאי לביצוען הוא נקיין מסמים.

14. באיזון בין כלל השיקולים שפורטו לעיל, בשים לב לצורך להשית ענישה מוחשית בגין ביצוע עבירות סמים מחד, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם שבפניי, לרבות שימושו בסמים המונע בחינתו לביצוע עבודות שירות, מצאתי למקמו בתחתית מתחם העונש ההולם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל לפרק זמן קצר.

15. אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 4 חודשים. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 21.2.21 בשעה 08:00 בבית מעצר ניצן.
2. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע. התנאי יחל מיום שחרורו מהכלא.
3. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון. התנאי יחל מיום שחרורו מהכלא.
4. קנס בסך 1,000 ₪ אשר יסולק בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.2.2021.
5. פסילת רשיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, ואל התנאים הקבועים בתוספת יתווסף תנאי של נהיגה תחת השפעת סמים. התנאי יחל מיום שחרורו מן הכלא.

מורה על השמדת המוצגים בתיק.

מזכירות תשלח גזר הדין לשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים

ניתן היום, ו' טבת תשפ"א, 21 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.